

Na plese vévodkyně z Richmondu

Druhá tráva

1. Na plese richmondské vévodkyně
jsem nakonec pochopil tvou malou lež
o půlnočních orgiích v místním kině
a vášni hladové jak Bangladéš.

2. Stála jsi, bílá jak balerína,
v neřestném tichu, když jakýsi Řek
zpíval, že takhle se zapomíná
na hrůzy pekla i na zítřek.

R: Ten Řek věděl přesně, o čem zpívá,
měl pět tisíc let a tisíc válek na svém hřbetu,
a věděl dobře, že na svět se dívá
líp přes tvoje nohy než přes mušketu.

3. Když jsem tě odmítl, že není to vhod,
že plukovník čeká, i můj chrabrý šik,
řekl mi Řek, že jsem idiot,
že nejsem voják, jen romantik.

4. Hrůza i bolest i krása i slast
se nědělí, nespí a nepromíjí,
já svedu tě zítra, až zachráním vlast,
zítra, až zvítězím v Belgii.